

Sygn. akt XIV C 183/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jan Sterczała

Protokolant prot. Magdalena Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2018 roku w Pile

sprawy z powództwa (...) Bank SA w W.

przeciwko W. S.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty głównej 3 500 zł;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 202 993,53 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 197 363,99 zł od dnia 11 stycznia 2018 r.;
3. oddala powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 2 000 zł;
4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9 807 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

J. Sterczała

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 11 stycznia 2018 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego W. S. kwoty 208.493,53 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym w dniu 23.03.2017 r. umowę o udzielenie kredytu konsolidacyjnego (k. 34). Pozwany nie regulował zobowiązań wynikających z umowy, wobec czego umowa kredytu została wypowiedziana (k. 40). Na należności dochodzone w procesie składają się: niespłacona kwota należności głównej (kapitału) w wysokości 197.363,99 zł oraz niespłacona kwota odsetek w wysokości 11.129,54 zł.

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego (k.8).

Na rozprawie w dniu 13 września 2018 r. pozwany podniósł, że w miesiącach czerwiec, lipiec i sierpień 2018 r. uiścił na rzecz powoda łącznie kwotę 3.500 zł.

W piśmie z dnia 21 września 2018 r. powód cofnął powództwo w części w zakresie kwoty 3.500 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie, podtrzymując powództwo w pozostałej części (k. 64).

Na rozprawie w dniu 30 października 2018 r. pozwany podniósł, że w miesiącach wrzesień i październik uiszczył na rzecz powoda łącznie kwotę 2.000 zł i przedłożył Sądowi dwa dowody wpłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. i pozwany W. S. zawarli w dniu 23.03.2017 r. umowę o udzielenie kredytu konsolidacyjnego nr (...). Na jej podstawie Bank udzielił pozwanemu kredyt w kwocie 199. 664,43 zł. Na kwotę kredytu składały się:

- 85.884,00 zł – kwota udostępniona pozwanemu na spłatę jego zobowiązań,
- 55.500,00 zł – kwota udostępniona pozwanemu na cele konsumpcyjne,
- 42.728,19 zł – kwota na sfinansowanie prowizji za udzielenie kredytu,
- 15. 552,24 zł – kwota na sfinansowanie opłaty na rzecz pośrednika kredytowego.

W treści umowy zostały zawarte między innymi uzgodnienia w zakresie wysokości oprocentowania, należnych opłat, zasad i terminów spłaty kredytu, zmiany umowy kredytu, jak również regulacje dotyczące braku spłaty kredytu. W treści umowy zostały zawarte także informacje dotyczące całkowitej kwoty do zapłaty przez pozwanego. Kwota kredytu miała być przez pozwanego spłacana wraz z należnymi opłatami, prowizjami i odsetkami w 144 równych miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych. Kwota kredytu została pozwanemu wypłacona zgodnie z umową o udzielenie kredytu.

Z treści umowy wynikało ponadto prawo wypowiedzenia umowy kredytu przez Bank, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, w przypadku braku spłaty kwot kredytu w terminie ich wymagalności lub niedotrzymania innych warunków udzielenia kredytu określonych w umowie kredytu. Przed skorzystaniem z uprawnienia do wypowiedzenia umowy kredytu Bank wzywa do uregulowania zaległej płatności wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych, informując jednocześnie w wezwaniu o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Pozwany od lipca 2017 r. nie wywiązywał się z obowiązku spłaty wynikających z umowy należności. W związku z niedotrzymaniem terminów płatności rat przez pozwanego powód pismem z dnia 28 września 2017 r. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu z zastrzeżeniem, że w przypadku uregulowania przez pozwanego kwoty wynikającej z niedotrzymania terminów płatności rat w terminie 30 dni od daty pisma wypowiedzenie umowy nie będzie wywoływało żadnych skutków prawnych i Bank będzie traktował je jako niebyłe i niezłożone. Pozwany nie uregulował zaległych należności w powyższym terminie, w związku z czym umowa kredytu uległa rozwiązaniu, a wynikające z niej roszczenie powoda stało się w dniu 14.11.2017 r. w całości wymagalne. Doprowadziło to do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez pozwanego kapitału, odsetek umownych za okres obowiązywania umowy oraz odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego.

Dowód: umowa o udzielenie kredytu z dnia 23.03.2017 r. (k. 34-38), dyspozycja wypłaty kredytu (k. 39), wypowiedzenie umowy kredytu wraz z wezwaniem do zapłaty całości należności (k. 40).

Pozwany uiszczył na rzecz powoda w miesiącu czerwcu, lipcu i sierpniu łącznie kwotę 3.500 zł. Powód pismem z dnia 21 września 2018 r. cofnął powództwo w części w zakresie powyższej kwoty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie.

Pozwany w dniu 24.09.2018 r. dokonał kolejnej wpłaty na rzecz powoda w wysokości 1.000 zł. Taką samą kwotę wpłacił na rachunek powoda w dniu 26.10.2018 r.

Dowód: historia wpłat (k. 66-68), pismo powoda z dnia 21 września 2018 r. (k. 64-65), dowód wpłaty z dnia 24.09.2018 r. (k. 85), dowód wpłaty z dnia 26.10.2018 r. (k. 84).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych. Dokumenty złożone przez powoda zostały złożone w odpisach poświadczonych za zgodność z oryginałami przez pełnomocnika będącego radcą prawnym. Dokonane przez pozwanego wpłaty zostały ujęte w złożonym przez powoda zestawieniu obrazującym wysokość aktualnego zadłużenia pozwanego, natomiast dowody dwóch ostatnich wpłat pozwany przedłożył Sądowi w oryginałach.

Podkreślić należy, że pozwany nie zgłosił żadnych twierdzeń, które mogłyby podważyć zasadność jego zadłużenia. Strona powodowa natomiast przedstawiła bardzo szczegółowo zestawienie wpłat dokonanych przez pozwanego na poczet przedmiotowej umowy. Ponadto treść umowy kredytu zawartej przez strony jednoznacznie określa konsekwencje niedotrzymania jej warunków.

Sąd zważył, co następuje:

Powód dochodził roszczenia o zaspokojenie wierzytelności wynikającej z zawartej z pozwanym umowy kredytu nr (...). Na mocy umowy pozwany otrzymał określoną ilość środków pieniężnych i był zobowiązany do ich zwrotu w sposób i na warunkach w umowie ustalonych. Ze względu na to, że pozwany nie wywiązywał się z tego obowiązku strona powodowa wypowiedziała umowę na mocy postanowień warunków umowy. Po upływie okresu wypowiedzenia umowa uległa rozwiązaniu i całe zadłużenie stało się wymagalne, a pozwany był zobowiązany do jego niezwłocznego zwrotu.

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynikało, że powodowi na podstawie zawartej z pozwanym umowy przysługiwało w chwili wyrokowania roszczenie w kwocie 202.993,53 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 197.363,99 zł od dnia 11 stycznia 2018 r. Powód, poza całą kwotą niespłaconego przez pozwanego kapitału żądał także odsetek umownych za okres obowiązywania umowy oraz odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego.

Sąd umorzył postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty głównej w wysokości 3.500 zł, ponieważ kwota ta została przez pozwanego przekazana na rzecz powoda, wskutek czego powód w piśmie z dnia 21 września 2018 r. cofnął powództwo w części w zakresie tej kwoty i rzekł się roszczenia w tym zakresie.

Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 2.000 zł, ponieważ pozwany przekazał na rachunek powoda na poczet przedmiotowej umowy kredytu powyższą kwotę, co potwierdził przedłożonymi Sądowi potwierdzeniami wpłat z dnia 24.09.2018 r. i 26.10.2018 r.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1, 2 i 3 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego jako przegrywającego proces. Pozwany był zobowiązany zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w łącznej kwocie 9.807 zł, na którą składały się: 2.607 zł tytułem kosztów sądowych i 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego określono na podstawie przepisu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat z czynności radców prawnych (Dz. U. nr 1804) – w brzmieniu na moment wniesienia pozwu.

SSO Jan Sterczała